

KAP

Školski list Ekonomsko-birotehničke škole Slavonski Brod * Broj 39 * Travanj 2014.

DRAGI ČITATELJI

Prošla je još jedna školska godina prepuna zanimljivih događaja i uspjeha naših učenika i profesora. Prateći suvremene novinarske trendove i mi smo se odlučili za digitalno izdanje školskog lista. Naš list nastajao je, baš kao pjesma Dobriše Cesarića Slap (po kojem je naš školski list i dobio ime Kap) *kap po kap....*

Tema ovog broja je **Prijateljstvo**, pokretač naših života jer je prijateljstvo jedan vid povezanosti koja postaje trajnija i čvršća. Pa iako je to tako, ova povezanost nas ne sputava, nego upravo suprotno, u nama stvara osjećaj slobode i dostojanstva. Cijeli život tragamo za pravim, istinskim prijateljem. Ako ga i nađemo, potraga ipak ne prestaje. Jer, mogu li se zaista obuhvatiti sva značenja i mogućnosti ovog dubokog i suptilnog odnosa? Poput traženja istine koja izmiče konačnom određenju i koja zahtijeva da je se živi i iznova prepoznaje, poput potrage za boljim i savršenijim vlastitim bićem, poput dugog traženja odavno izgubljenog neprocjenjivog blaga, traženje prijatelja podrazumijeva isto. U dubini duše znamo da trebamo onaj sigurni oslonac, blisku dušu s kojom će nam život dobiti neku drugu, trajniju i sadržajniju dimenziju, daleko iznad prevrtljive svakodnevnice. Postoje trenuci kad ovu potrebu možemo osjetiti toliko snažno i sigurno kao neutaživu žeđ. Kao što je rekao veliki njemački pisac i pjesnik J.W.Goethe: Morali bismo svakog dana pročitati nekoliko dobrih stihova, vidjeti neku lijepu sliku, čuti jednu ljupku pjesmu i s prijateljem izmijeniti koju srdačnu riječ kako bismo obrazovali ljepši dio svoga bića.

Hvala svim kolegicama i učenicima koji su svojim člancima, fotografijama i crtežima doprinijeli realizaciji novina. Svima čije radove iz tehničkih razloga nismo mogli uvrstiti ispričavamo se i pozivamo na suradnju u nekom sljedećem broju Kapi.

Urednice

IMPRESSUM

**Školski list Ekonomsko-birotehničke škole
Slavonski Brod**

Naselje Andrija Hebrang 13/1

Slavonski Brod

telefon 035/443-175

e-mail: skola@ss-ekonomsko-birotehnicka-sb.skole.hr

Odgovorne urednice:

Emira Miščančuk, prof.

Marica Begić, prof.

Lektorica: Marija Odobašić, prof.

Fotografije: Tea Stojanac, 4. c

Za nakladnika: Željko Vukelić, prof.

Nakladnik: Ekonomsko-birotehnička škola

Grafičko oblikovanje i prijelom:

Emira Miščančuk, prof.

Marica Begić, prof.

Marija Deanković, prof.

Tisak: Tiskara TDA Donji Andrijevc

Godina izdanja: 2014.

SADRŽAJ

Svi smo mi patuljci _____	3
Slatkiši za dobru djecu _____	4
U potrazi za prijateljem _____	5
Isus najbolji prijatelj _____	6
Per aspera ad astra _____	7
Perlice, ideali, život _____	8
I believe I can fly _____	9
Heklanje, pletenje, šivanje _____	10
Vukovar – europska poruka mira _____	11
Naš mali Hotel Brod _____	13
Emocionalna inteligencija u razredu _____	14
TeachICT _____	16
Slikarica traži boju _____	18
Our Hometown _____	19
Naši uspjesi u 2014. _____	20
Kreativni poduzetnici _____	21
Posjetili smo... _____	22
Koliko štedimo? _____	23
Slavonski Brod – grad koji plovi _____	25
Iz dnevnika Kristine Grabovac _____	26
Mudre izreke o prijateljstvu _____	27
Sportski uspjesi _____	28
Teacher – (Face)Friend _____	29
Što znači biti prijatelj _____	30
Slobodna kao ptica _____	31
Beskorisno znanje _____	32
Zabavni kutak _____	33
Natjecanja _____	34

Adventski susret osoba s invaliditetom

Sedamnaestu godinu zaredom osobe s invaliditetom razveselili su gosti iz Slavonije donijevši im puno dobrih želja, slatkiša, voća, igračaka, odjeće, obuće i školskog pribora, a sve to uz široki osmijeh, svirku i pjesmu. Ovogodišnji Adventski susret osoba s invaliditetom održan je 14. prosinca 2013. u Kući bl. Alojzija Stepinca u Brezovici.

Program susreta započeo je misnim slavljem kojega je predvodio vojni kapelan pater Zdravko Barić, redovnik monfortanac. Liturgijsko pjevanje animirao je pjevački sastav »Andrijevačke snaše« iz Donjih Andrijevac uz glazbenu pratnju tamburaškog sastava »Perkovčani«, koji je poslije svete mise održao koncert.

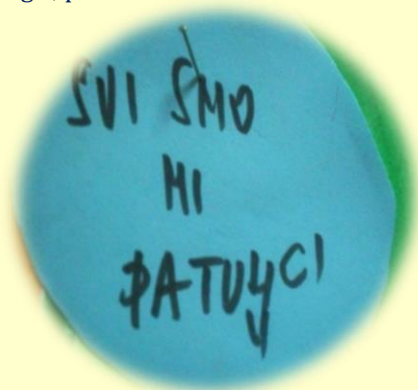

Organizator gospodin Antun Đurek uvijek iznova ističe kako je jedan od najvažnijih ciljeva ovih posjeta odgojne naravi. Uz namjeru da darovima i glazbom razvesele Caritasove korisnike, također žele kod zdrave djece koja žive u uobičajenim životnim prilikama (i pritom ni u čemu ne oskudijevaju) pobuditi zahvalnost Bogu za dar obitelji, roditelja, braće i sestara, za zdravlje i za materijalna dobra kojima raspolažu.

Među brojnim darovateljima koji su se uključili raznim donacijama u ovogodišnji predbožićni posjet korisnicima zagrebačkog Caritasa bili su i učenici, profesori i djelatnici Ekonomsko-birotehničke škole iz Slavenskog Broda. Naša škola već godinama neumorno sudjeluje u akciji prikupljanja odjeće,

obuće, slatkiša, školskog pribora i igračaka. Akcija prikupljanja odvija se obično u vremenu Došašća, vremenu kada smo svi mrvicu više osjetljiviji na potrebe drugih ljudi. Zbog aktivnog angažmana prethodnih godina, ove godine nam je omogućeno sudjelovanje triju osoba iz Ekonomsko-birotehničke škole u programu te su se učenice 1. c razreda Marinela Bošnjaković i Gabrijela Marijanović spremno i rado odazvale pozivu sa svojom vjeroučiteljicom Maricom Begić i pošle u Brezovicu na jednodnevan susret.

Marica Begić, prof.

PRIREDBA POVODOM SV. NIKOLE

5. prosinca u školi je održana kratka priredba za djecu i unuke djelatnika škole. Priredbu su pripremile profesorice Ana Radočaj i Ana Milković s učenicima i učenicama 2.g, 4.c, 4.d i 4.g razreda. Učenici su izveli igrokaze *Sveti Nikola* i *Baka i Djed Mraz*, recitaciju *Sv. Nikola*, dvije priče: *Čizme i čizmice* i *Priča o cipelama* te otpjevali pjesme: *Sretan Božić*, *Božić dolazi* i *Sveti Nikola*. Profesor Zvonimir Majić je i ove godine preuzeo ulogu sv. Nikole te strpljivo podijelio dječici poklone. Mališanima se priredba svidjela, a još više su im se svidjeli paketići sa slatkišima. Kao i svake godine neki su se malo i uplašili sv. Nikole te zaplakali. Svi su dobili priliku fotografirati se sa sv. Nikolom.

Ana Milković, prof.

DOBROTVORNA AKCIJA 3. C RAZREDA

Povodom blagdana svetog Nikole, u razredu smo proveli dobrotvornu akciju prikupljanja novca za štíćenike Dječjeg doma u Slavanskom Brodu te prikupljanje igraćaka i odjeće za štíćenike Dječjeg doma u Brezovici. Ukupno smo prikupili 340 kuna koje smo iskoristili za kupnju različitih potrepština za štíćenike Doma u želji da im uljepšamo božićne i novogodišnje blagdane. Nakon našeg prvog posjeta, ravnateljica Doma gđa Renata Puljko nas je pozvala na predstavu povodom blagdana svetog Nikole, koju su organizirali štíćenici Doma. Prilikom našeg drugog posjeta Domu, razgovarali smo s Lucijom Abramović, najboljom sportašicom Doma. Pričajući s Lucijom saznali smo detalje s predstave u kojoj je i sama sudjelovala. Imala je malu tremu iako su pripreme za predstavu imali gotovo svaku večer, kada su se i odlično zabavljali. Pitale smo je o školi, ali nam je Lucija rekla da ne voli ni jedan predmet osim tjelesnog te da se za koju godinu želi upisati u našu školu. Ona već tri i pol godine trenira taekwondo u kojem je vrlo uspješna: postigla je dobre plasmane na natjecanjima u Beogradu, Zagrebu, Splitu itd.

Milka Barišić, 3. c

MASKE

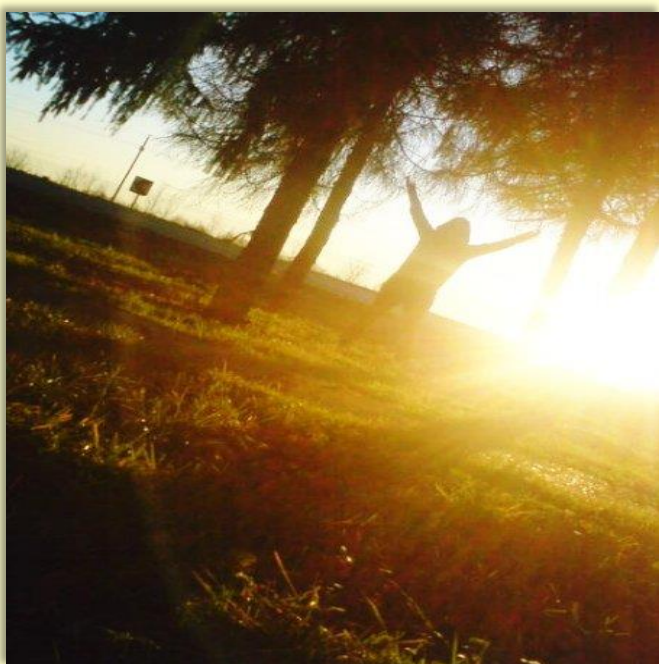
Prijateljstvo... Znači li to nešto suvremenom čovjeku? Postoji li to? Mama mi je pričala kako je u srednjoj školi imala puno prijatelja i prijateljica. Godinama su uživali u prijateljstvu. Kasnije, bili su tužni što se rastaju. No, slavili su zajedno kraj školovanja i zauvijek pamte svoju maturalsku večer. Tako je, vrlo davno, bilo u vrijeme kada je moja mama bila tinejdžer. Danas je to drugačije (bar u mojem životu).

Još u osnovnoj školi nisam našla ono što sam tražila – iskreno prijateljstvo. Lutajući tračnicama života, čvrsto sam se držala za vjeru da će se sve promijeniti. Došla

sam u grad zbog škole. Bila sam sretna kada sam ugledala tu bijelu, prostranu ustanovu. Očekivala sam da je kucnuo čas za prijateljstvo. Još na upisima, neki su mi dobacili osmijeh. Bila sam uvjerena da sam pronašla traženo... Prve dane zalijevala sam kao jesenski oblaci gradske ulice. Shvatila sam da je moja malenkost kaktus u pustinji. Ništa nije posuto ružama. Tvrdoglavost nije dala prostora predaji.

Došla je zima...

Bila sam zimzelen u listopadnoj šumi. Nakon nekoliko godina, postala sam požutjeli list u vazdazelenoj šumi kojeg je nosio lahor upornosti. Često sam u dubokim njedrima noći razmišljala o svojim greškama. Kad se zora orosila, u glavi se vrtio isti film. Odjedanput, zasjalo je sunce. Svi su trebali nešto i zahvaljivali mi. Prvi put sam otišla na

sok s nekim iz škole koga poznajem. Sreća! Uspjeh! Neopisivo...Neopisivo lažno sunce. Sunce koje baca sjaj, ali ne pruža toplinu. Najednom, zamrznulo se sve.

Vrijeme je karnevala. U meni još vlada bjelina snijega. Srce mi je snježna kugla u kojoj pahuljice lete i sviraju staru, sporu, otegnutu, monotonu pjesmu o samoći i prijateljstvu koje nije postojalo. Ako je postojalo, na njemu je sada paučina, plijesan... Gledam maske oko sebe... Je li ispod njih prijateljstvo?

... Kraj je karnevala. Predstave su završene. Maske padaju kao zastor na kraju dramskog čina. Dolazi vrijeme upoznavanja. Miruje svijet. Zaigrano srce iščekuje dolazak istine. Hoću li dobiti nož ili skalpel u leđa?! Nije važno. Nakon Četrdesetnice Uskrs dolazi.

Martina Peunić, 4.c

Foto: Tea Stojanac, 4.c

Isus – najbolji prijatelj

U prijateljstvu se stječu najdublja i najautentičnija iskustva. U mladosti, prijatelj je samo onaj komu se može otkriti dio vlastitog bića i s kojim se može rasti unapređujući osobnost. Evanđelja nam govore kako je Isus bio otvoren za prijateljstvo. On je volio provoditi vrijeme s ljudima i nije se libio uspostavljati nova prijateljstva. Osobito intimno prijateljstvo gajio je prema apostolima, ali to ga nije sprečavalo da uspostavlja nove odnose i s drugima. Duboko je svjestan svog poslanja koje mu nalaže da bude drugima pomoć, oslonac, utočište... Prožet takvim poslanjem Isus uspostavlja prijateljstva koja su za ondašnji pobožan puk (farizeje i saduceje), ali i za same učenike bila sablažnjiva. Prisjetimo se samo nekih primjera: Isus usred dana razgovara s ženom Samarijankom, ulazi u kuću omraženog nadcarinika Zakeja, dopušta da mu žena sumnjivog morala pere noge, hvali vjeru rimskog stotnika, dotiče se gubava čovjeka, čuje zapomaganje slijepca Bartimeja itd. Isus nije govorio ljudima ono što bi oni htjeli rado čuti, nego ono što je ispravno polazeći od Boga. To mu je donijelo neprijateljstvo mnogih saduceja i farizeja. I jedni i drugi doživljavali su u Isusovim riječima i djelima ugrožavanje svojih interesa. Farizejima je javno poručio da su licemjeri jer jedno govore, a drugo čine.

Ovo i nama danas poručuje kako oko sebe ne trebamo graditi lažna prijateljstva. Prijateljstva nema bez istine, a istinu ponekad ne vole svi čuti, a kamoli prihvatiti. Isus je uspostavio mnoga prijateljstva i mnoge je međusobno učinio prijateljima. On je imao sposobnost da svojom osobom i Duhom poveže u zajedništvo ljude koji su se međusobno razlikovali. To se osobito primjećuje u izboru apostola (npr. Matej – carinik i Petar – ribar).

Biti nekome prijatelj ne znači svaki trenutak boraviti s njim. Često smo slušali iskustva ljudi koji su se razočarali u svome prijatelju: »Kako je on to mogao učiniti pa mi smo stalno bili zajedno«. Puno vremena provedeno uz kavu ne znači da će se prijateljstvo održati. Postoji dobra samoća koja nas osposobljava za zajedništvo. Nekada druge koristimo kako bismo pobjegli od samih sebe. Zajedništvo koje je proizašlo iz prijateljstva apostola utemeljeno je na tome da se sve međusobno dijeli. A to prije svega znači da se međusobno dijele i snaga i slabost. *Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna što čini gospodar. Nazvao sam vas prijateljima, jer vam saopćih sve što sam čuo od Oca.* U Isusovo vrijeme odnos učitelja i učenika bio je kao odnos gospodara i slugu. Isus svojim učenicima daje jedno novo dostojanstvo, on ih naziva prijateljima. Bitna razlika između slugu i prijatelja jest u slobodi. Sluga ovisi o gospodarevoj dobroti. Svako njegovo djelovanje ide za time da zadovolji gospodara. Ukoliko nešto ne učini dobro, sluga je u strahu jer se boji gospodareve reakcije. Strah ga čini neslobodnim. Isus želi da se njegov odnos s učenicima ne gradi na strahu, već na ljubavi.

Ove riječi nas potiču na novu izgradnju našeg odnosa prema Bogu. Odnos je to koji je baziran na ljubavi, a ne na strahu. Ako Boga prihvaćamo kao prijatelja onda će i naš odnos prema njemu biti prijateljski. Kada prijatelja za nešto zamolimo onda smo već unaprijed uvjereni da će on to i učiniti. Zato Isus govori svojim učenicima: *Ma što me zamolili u moje ime učinit ću.* Ovdje se radi o prijateljskom djelovanju. No Isusovo prijateljstvo doživljava svoj vrhunac u služenju. On nam svojim primjerom pokazuje što je pravo prijateljstvo. *Dao sam vam primjer da i vi činite kako ja učinih vama.*

Marica Begić, prof.

Jedan govornik počeo je svoj seminar tako što je podigao novčanicu od 50 eura u vis. U prostoriji je bilo ukupno 200 ljudi. Pitao je: "Tko želi ovu novčanicu?" Sve ruke su se podigle. Nastavio je: "Ovih 50 eura dat ću nekome od vas, ali najprije ću još nešto napraviti." Zgužvao je novčanicu. Potom je upitao: "Želite li je još uvijek?" Sve ruke su bile i dalje u zraku. Zatim je nastavio: "A kad ovo napravim?" Bacio je novčanicu i cipelama je utrljao u prljavi pod. Podigao je novčanicu, bila je zgužvana i skroz prljava. "Dobro, tko je još uvijek želi?" Još uvijek su sve ruke bile podignute. Onda je rekao: "Dragi prijatelji, upravo smo naučili jednu vrlo vrijednu lekciju. Što god da sam uradio s ovom novčanicom, vi ste je htjeli i dalje, jer ni u jednom trenutku nije izgubila na vrijednosti. U svakom trenutku je vrijedila 50 eura! Često nam se dogodi u životu da nas neko odgurne od sebe, da padnemo nisko, da se osjećamo kao izgužvani i bačeni u blato. To su činjenice iz svakodnevnog života. Ponekad se osjećamo kao da ne vrijedimo ništa. Bez obzira što vam se dogodilo u životu ili će se tek dogoditi, vi nikada nećete izgubiti na vrijednosti.

Bili prljavi ili čisti, izgužvani ili „ispeglani“, Vi ste i dalje neprocjenjivi za sve one koji VAS vole..... više od ičega na svijetu. Naši životi se ne vrednuju prema onome što radimo ili koga poznamo, već prema **ONOME ŠTO JESMO.**

Vi ste nešto posebno... ne zaboravite to!

RAŠČUPANA BILJEŽNICA

Padovi i usponi. Uvijek je vrijedilo ono: *Per aspera ad astra*. Uvijek moramo proći bodljikavo trnje kako bismo golim rukama dotaknuli zvijezde, makar se penjali na prste. Do zvijezda!? Zvijezda... a život sam si pretvorila u kaos. Posvađala sam se sa svima pa i sama sa sobom.

Prijateljice... Dobra sam im kad treba platiti kavu ili sok, kad treba pobjeći iz škole. Dobra sam kad u raspravama trebam stati na njihovu stranu. A one... ne mare za moje osjećaje. Više me ne shvaćaju. Samo me iskorištavaju... Izbacile su me iz društva zato što nemam *kilu* pudera na sebi, zato što nisam *umišljena* kao one, zato što nisam jedna od njih. A što sam ja imala od njih? Duge razgovore i dovikivanja s mamom po kući. Svađe i kazne. Valjda sam to i zaslužila... Svi su me napustili...

S dečkom sam provodila puno vremena. Uz njega sam lakše podnosila sve probleme. Mislila sam da će bar on ostati zauvijek moj. Ali eto, i on je otišao. Ponekad ga vidim, u prolazu, s novom djevojkom. Nabacim pogled prepun kajanja, ali... on sad ima nju. Muči me: javiti mu se i priznati svoje osjećaje ili ne? „*Nema razlike između zaljubljenoga mudraca i idiota*“ govorio je uvijek moj otac... Otac...

Roditelji me ne razumiju. Od tate to nisam nikad ni tražila. On zapravo nikad nije bio dio mog života. Napustio me kad sam imala tri godine, a vratio se kad sam napunila osam. Kad mi je bio najpotrebniji, nije ga bilo. Ne treba mi ni sada. Mama samo viče po kući i samo me kritizira. Nikada ništa dobro ne kaže o meni. Braća i sestre su uvijek najbolji, a ja nikad ne valjam. Što god napravim - nikad nije dovoljno dobro! Ustvari, nikad me zapravo nisu pohvalili; samo mi nabacuju osjećaj krivice i kritiku. Roditelji...

A škola?! Trudim se, učim i borim, ali... Čim popravim jedan predmet, drugi pokvarim. Ne mogu održati ocjene na visokoj razini, zato i nitko nije zadovoljan sa mnom.

Jedini koji me razumije je moj pas Bubi. Istina, i on me naljuti kad me ugrize ili ogrebe, ali on razumije sve. Navečer, kad legnem u krevet i zaplačem, on dođe do mene, legne i cvili sa mnom. Jednostavno, Bubi osjeća moju bol i samo njemu vjerujem. Kad mu nešto kažem, on neće izlajati.

Moram pobijediti kaos, inače ću izludjeti... Postat ću bolja osoba. Optimističnija. Postojanija. Redovito ću učiti. Mama je, pored svih problema, zaslužila da joj uzvratim dobrim ocjenama!

Čeka me olovka i stara, u raspadu, raščupana bilježnica. Kada me pobijedi tuga, u nju prenosim sve svoje misli. Tada se najbolje osjećam!

Usponi i padovi. *Biti ili ne biti*.

Vrijeme je za uspone, za uspinjanje na prste.

Vrijeme je za *biti*, biti zvijezda - preko raščupane bilježnice.

Moji ideali

Ideali su kao perlice koje u cjelini čine ogrlicu. O perlicama ovisi kakva će ogrlica biti – ako su biserne, ogrlica će biti vrijedna, no ako su načinjene od najobičnije plastike, ogrlica će biti bezvrijedna. Tako je i u životu.

Perlice simboliziraju ideale, a ogrlica život. O našim idealima ovisi koliku će vrijednost imati naš život.

Kada bih morala opisati svoje ideale jednom riječju, ona bi bila: veliki. I stvarno smatram da jesu takvi. Vjera u Boga, poštenje, istina i na kraju ona iskrena ljubav – to je ono u što čvrsto vjerujem. Ta vjera se učvrstila u posljednjih godinu dana. Moji ideali i ciljevi nikada nisu bili čvršći nego sada. Pokušavala sam živjeti na razne načine. Pokušala sam upoznati sve tipove ljudi, isprobati puno dobrih i loših stvari i na kraju sam uvidjela da ne trebam upoznati zlo samo da bih više vjerovala u dobro. To je nešto suludo. Dobro je samo po sebi dobro i ne treba nikada potvrda da je dobro bolje nego zlo.

Ideali trebaju biti stalni. Trebaju biti snažni i neuništivi. Ideali nas i čine snažnim osobama. Oni oslobađaju ono nešto posebno u nama i čine nas posebnima. Zašto bih bila potrošni materijal kada mogu biti nešto više? Danas je svijet pun povodljivih ljudi, ali ne za dobrim, nego za zlom jer je zlo ljudima primamljivo. Lako je biti loš čovjek. To je uvijek bilo lako.

Dobro je stvar izbora i to je moj jedini izbor. Vjera u Boga je nešto što me vječno vraća iz ponora.

Poštenje je ono što me održava na pravom putu. Nije lako biti pošten u današnjem svijetu, ali ako nešto ne volim, to je onda nepravda. Ako je ja ne podnosim, zašto bih je nanosila drugim ljudima? Znanje je nešto što čovjek stvara sam za sebe, nešto što mu nitko ne može oduzeti. Lako je biti glup. Ta riječ grubo zvuči, ali nijedna ljepša mi ne pada na pamet. S glupim ljudima se može upravljati, dok s pametnima to nije slučaj. Zašto bi netko dopustio sebi da njim upravlja osoba koja je samo materijalno bogatija od njega?

Istine je danas jako malo. Istina je u današnje vrijeme postala nešto neuobičajeno. Iskren čovjek se danas smatra gotovom budalom jer se većina ljudi služi samo lažima kako bi ostvarila svoje ciljeve, koji su, u većini slučajeva jadni. Smatram da je čovjek koji uvijek govori istinu nešto vrijedno divljenja i to je ono što ja podržavam. Moral je teška riječ, ali ni upola teška koliko je teško biti takav. Moral je gotovo nešto jednako posebno kao i moj posljednji ideal – ljubav.

Svima je jasno da je vrhunac našeg postojanja ljubav. Ona je ta koja nas čini vječnima, ona je ta koja nam uvijek ostaje, održava nas živima, čak i onda kada osjećamo da je dio nas nestao. Potražite je u sebi. Držite se pravih vrijednosti i ne dopuštajte da vas obuzme ona dobro poznata slabost čovjeka jer ćete se na taj način osjećati kao da nikada niste ni postojali.

Borite se za svoje ciljeve, idite k zvijezdama.

Dajana Drmić, 3. d

I believe I can Fly!

AKROBATSKI ROCK AND ROLL JE MOJ ŽIVOT

To nije samo ples. To je smijeh, to je adrenalin, to su suze, to je borba. Nitko nije najbolji ni najgori. Nitko nije dobar ni loš. To je život, život koji živiš. Ulaziš kao pobjednik i isto tako i izlaziš. Strah i trema su uvijek tu da otežaju stvari, to je normalno, ali već smo se navikli nositi s tim. Ima trenutaka kada misliš da ne možeš, ali tu su prijatelji i treneri da te uvjere u suprotno. To je akrobatski rock 'n' roll – to nije samo ples, to je dio tebe!

Bok! Zovem se Tea Dragojević i učenica sam 1.c razreda. Akrobatskim rock 'n' rollom bavim se već 9 godina. Trenutno plešem u klubu: „Boom“. Kao što sam u uvodu rekla to nije samo ples, to je dio mene, a kada jednom kreneš teško je odustati. Sada, nakon devet godina, shvatila sam da je to jedini sport za mene, probala sam razne sportove, ali nijedan nije to što je rock 'n' roll. U ovih devet godina na natjecanjima nisam postizala samo uspjehe, nego i upoznala puno prijatelja. Nije uvijek bilo lako, bilo je i kratkih pauza, ali nikada nisam odustala. Na treningu zaboravim na sve brige i probleme jer radim ono što najviše volim – plešem! Uspjesi: sedam puta osvojila sam 1. mjesto, tri puta 2. mjesto, šest puta 3. mjesto, šest puta 4. mjesto, 3. mjesto ukupnih pobjednika Kupova Republike Hrvatske 2013. godine i priznanje na izboru perspektivnih mladih sportaša u 2013. godini.

Tea Dragojević, 1. c

STOP ANIMACIJA

Zovem se Stjepan, bavim se “stop-animacijom” pomoću lego kockica. Što je stop-animacija? To je vrsta filma, animiranog filma. Slikanjem statičnih predmeta (u ovom slučaju lego kockica) napravim kretnju. Uslika se predmet i pomakne se za nekoliko milimetara i opet se uslika. Nakon snimanja te se slike poslože velikom brzinom te se dobije efekt kretanja, hodanja, trčanja pa čak i pričanja.

U mojim filmovima slike se promijene 15 puta u sekundi, nekad čak i 30. To znači da moram uslikati 15 slika za jednu sekundu filma, što znači da za jednu minutu uslikam 900 slika, a jedan film u prosjeku traje 3-5 minuta... Bavim se stop-animacijom već 3 godine, a zasad nemam puno filmova (za jedan film vremenski treba mi oko 2 mjeseca) jer mi je važnija kvaliteta filmova. Sa stop-animacijom se nikako ne smije žuriti, što se više žuri, to je lošija kvaliteta, to je umjetnost za koju se mora imati strpljenja...

Stjepan Đaković, 1. c

Neka se ne zaboravi

Donosim vam djelić atmosfere iz naše učionice s praktične nastave koju smo održali u sklopu predmeta *Poznavanja robe*.

Učili smo o tkaninama, odjevnim predmetima, pletivima, čipkama – onome s čime se susreće prodavač u prodavaonici. Izrađivali smo prezentacije i plakate, donosili i pregledavali uzorke.

Tako se naša profesorica Ana Mladinović dosjetila kako bi uobičajenu nastavu mogli učiniti malo drugačijom i zanimljivijom. Nakon obrađenog i usvojenog gradiva, dobili smo zadatak da na idući školski sat donesemo igle za heklanje, pletenje i šivanje te konce i yunu. Uz to smo donijeli i gotove proizvode: miljee, razne broševe, predmete ukrašene čipkom i po neku kapu da bismo vidjeli kako nam treba izgledati naš novi proizvod.

U početku se baš nitko nije posebno zainteresirao za to, a neki su glasno pomislili „...a što će to nama...“ vodeći se mišlju da je to davni starinski posao. Nismo ozbiljno shvatili što će nam konac, vuna, igle, no ubrzo se sve promijenilo.

Profesorica je vodila našu malu radionicu i bila je uporna, ali strpljiva i susretljiva s nama. Pokazala nam je svaki korak i detalj kako bismo što bolje shvatili postupak pletenja i heklanja. Svi smo se zabavili, čak i dečki (tim za njih neuobičajenim poslom).

U pletenju su se nizale očice - krive i prave te kombinirane. Okušali smo se i u heklanju i izradi čipki te usvojili osnovne tehnike izrade. Budući da nam se ubrzo sviđjelo, odlučili smo još jedan školski sat posvetiti tome. Profesorica je rekla da ne želi da

iz škole i njezinog razreda izademo samo sa znanjem naučenim iz knjiga, nego i s nečim što će nam biti korisno i potrebno u životu. Za idući sat radionice dobili smo zadatak donijeti dugmad, komadiće platna, igle... Svatko od nas morao je zašiti jedno dugme na platno. Mnogstvo šarenih krpica podsjetilo nas je na igru u vrtiću, a ne na ozbiljan kreativni posao, no ipak, uspješno smo odradili naš mali izazov, svi – i djevojke i dečki.

Na kraju smo bili ponosni na naše uratke koje ćemo pokazati mamama i bakama, a njima će biti zasigurno drago da se nešto što je oduvijek bilo njegovano ne zaboravi. Ponosni smo i na naš razred i brzo stečeno znanje. Cilj je ostvaren i rezultati našeg uloženog truda i marljivog rada ostat će zabilježeni kroz zanimljive fotografije.

Monika Kljajić, 2. f

Krhki anđeli

Duboke su ratne rane. Jesu li zacijelile?...

Djeca slobodno trče i love sunčane zrake po parku...

Dok Dunav ljubuje s desnom obalom, vjetar donosi smrad prošlosti...

Iz prošlosti vire spaljeni krovovi i kolona ljudi koji pognutih glava umorno koračaju Trpinjskom cestom. Djeca su, držeći za ruku baku ili majku (a neka i osamljena, raščupana, uprljana, zaplakana), čekala u redu za smrt. S oduzetim pravom na igračke, roditeljske poljupce i rasonodu - ta nevinna bića doživjela su duševno i tjelesno nasilje, iskorištavanje i uskraćivanje prava na život.

Otkud pravo agresoru miješati se u dječju privatnost, obitelj, dom i pri tomu napadati na čast i ugled djeteta?!

Dok su u svijetu dječjaci igrali igre s loptom, a djevojčice češljale lutke, hrvatska djeca su se igrala s čahurama i ostacima oružja. Nisu se igrala u parkovima, na livadama ili ulicama. Igrala su se u skloništima uz urlike sirene koja najavljuje uzbunu i grmljavinu pušaka...

Neprijatelj je gladno čekao razlog za napad i žedno iščekivao krv. Sve što su dobili kada „prođe“ opasnost su vijesti da je Vukovar pao i da tata sniva s anđelima. Suze s malenog, bijelog i uplašenog lišca sušio je povjetarac bogat bojnim otrovima. Poneki su se okrenuli molitvi i obratili Bogu...

Tko je tada djecu pitao za njihovo mišljenje? Dok su se zidovi rušili i kamenje pucalo, djeca su usnula u nadi da će novi dan donijeti mir. Jedina želja njihova mekoga srca bila je kada se probude - da ne bude rata, mržnje...

Ponekad bih poželjela da se osvajači nađu na pljusku kisele kiše. Ne zato što su i mojim sestrama i mome bratu unijeli nemir u mir djetinjstva, nego zato što su bili nečovječni...

Ali... Otkud mi to pravo?! Najgore je kada čovjek sam sebi odredi pravilo kojeg će se pridržavati, a daleko je od svih ljudskih prava.

Odrasli kao da nikada nisu mogli u potpunosti razumjeti djecu. Nasoljavali su rane. Malenim, suhim i drhtavim ustima - čak četiri godine - pružali su spužvu natopljenu žuči... Pravda postoji. *Sami će svoj otrov ispiti.*

Nemarna je prošlost, ali ju ne smijemo zanemariti. Uvijek je spremna položiti crne, dugačke i hladne ruke na naš vrat i pričati nam svoje anegdote iako nijedna povijest nije vic.

Možda svaki čovjek nema vremena ili strpljenja za razgovor i igru s djetetom, ali svakom čovjeku nevolja je itekako bliska. Dužnost svakoga od nas je promicati tjelesni i duševni oporavak djeteta čije se djetinjstvo ne može vratiti, pozlatiti, ali čija budućnost može ustati s bolesničke postelje, kao barokni dvorac grofa Eltza, kao ranjeni Vodotoranj...

Nakon svega što danas vidim i čujem o Vukovaru, odlučim se igrati proroka: zamišljam budućnost hrvatskoga Vukovara i Hrvata... Opet mi neka crna ptica sleti na rame pa plačem kao malo dijete. Tijelo mi je poput ledene kule, krv mi je vulkan, srce hrabri vitez, a duša ranjeni dobrovoljac... (a mladima bih u baštinu ostavila Ujevićevu *kristalnu kocku vedrine*).

PORUKE KRHKIH ANĐELA

Mladi... Bijahu djeca, a sada su mladi ljudi. Nekada uplakani, a sada nasmijani gledaju u zgrade uskrsloga grada. Nježno, ali hrabro, za ručicu drže svoju djecu i vode ih u let slobode... Što ratna djeca danas vide oko sebe? Trenuci su bogati emocijama pa u njima ne vide samo bijele golubice i nasmijana lica nego i bijele križeve... iskrivljavanje lica svoje nacionalne, časne povijesti... krhki vukovarski mir... Mir za sutone koji nadolaze!

Krhkost žele zamijeniti sigurnošću. Žele ostvariti pravo na rad. Žele sigurnu egzistenciju, miran san... Posao, plaća = mir u kući... mir koji se u koncentričnim krugovima širi na susjeda, ulicu, grad, našu državu, na Grčku, Španjolsku...

Mirotvorci... potrebni su i u ratu i u krhkom miru.

Mirotvorci... (njihovo je kraljevstvo nebesko).

Treba krenuti dalje, ali ne zaboravljati prošlost... (Povijest je učiteljica života.)

Na mladima svijet ostaje.

A mladima trebaju stipendije: za obrazovanje, europsko i svjetsko (ne bi li se pojavio novi nobelovac, novi Lavoslav Ružička); za učenje, usavršavanje znanja stranih jezika kako bismo, u miru, svijetu pokazali Vučedol, arheološko nalazište svjetskog značaja – vučedolsku kulturu; srednjovjekovne zidine Iloka, iločka vina; Matoša u Tovarniku, Matoša - Hrvata i europa... (još s kraja devetnaestoga i početka dvadesetog stoljeća).

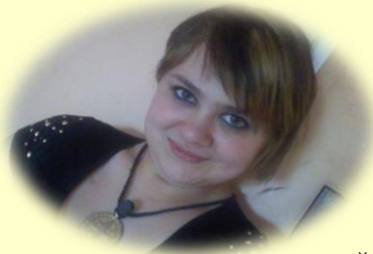
Teče i teče mutni Dunav. Ne gubi silinu.

Šuruje i ljubuje sa susjedima (njeguje dobrosusjedske odnose).

Kud li šumi - iz Vukovara prenosi poruke mira (a ne rata), stvaranja (a ne razaranja), života (a ne smrti); prenosi poruke o potrebi ostvarivanja prava na rad – što bi brže dovelo do tolerancije (a ne mržnje), do europske budućnosti Vukovara.

Martina Peunić, 4. c

Pjesnikinja Martina Peunić na literarnim natječajima

Kruna srednjoškolskoga njegovanja poetskoga izraza Martine Peunić, učenice 4.c razreda je zbirka pjesama RAZGOVOR KROZ KAPI KIŠE (predstavljena u Gradskoj knjižnici 6. studenog 2013.).

Martina je neumorna. Stvara i dalje, šalje pjesme na natječaje, sajmove pjesničke riječi, u želji da čuje prosudbu, ocjenu svojih pjesama; da vidi kako pišu njezini vršnjaci; da spozna gdje je *u šumi simbola*.

Na literarnom natječaju (tema: „Od djetinjstva ja ne bje kao drugi...“ – E.A.Poe) Podružnice Hrvatske udruge školskih knjižničara Brodsko-posavske županije (30. listopada 2013.) njezin literarni rad (na istoimenu temu) zuzeo je prvo mjesto, a pjesma *Crno-bijeli svijet* - treće.

Sudjelovala je na natječaju za izradu najboljega eseja na temu „VUKOVAR – EUROPSKA PORUKA MIRA“ Ureda zastupnika u Europskom parlamentu Davora Ive Stiera i Berndta Posselta (uz Dan sjećanja na žrtvu Vukovara).

Pjesma *Grmljavina* na Županijskoj smotri LIDRANO 2014. (održanoj 5. veljače) zauzela je 3. mjesto.

Martina je pjesmu *Oblačni san* poslala na literarni natječaj Kaštelan u snu od kamena. Natječaj je organiziran u sklopu kulturne manifestacije KAŠTELANOVO PROLJEĆE u Omišu. Ponosni smo što smo Martinin pjesnički jezik i stil brusili, tematske obzore proširili, napredovali u grafičkom oblikovanju pjesme i otvorili put njezinoj trećoj zbirci pjesama.

Katica Mihaljević, prof.

„HOTELIJERI“ na sajmu proizvođača namještaja

Od petka, 14. ožujka, do nedjelje, 16. ožujka, održan je 2. sajam proizvođača namještaja u sportskoj dvorani Vijuš u Slavonskom Brodu. Tema ovogodišnjeg sajma bila je oprema za hotelijerstvo i ugostiteljstvo što je omogućilo hotelijersko-turističkim tehničarima (3.e) naše škole da u praksi pokažu sve ono što su naučili tijekom 3 godine svog srednjoškolskog školovanja. Naš „mali hotel“ postavila je tvrtka Elgrad, koja je ujedno i glavni nositelj projekta, u suradnji s ostalim sponzorima te Obrtničkom školom (zanimanja stolar i tapetar).

Zadatak hotelijersko-turističkih tehničara bio je što vjernije prikazati rad jednog hotela. Priprema projekta (od izrade papirologije do izrade prezentacije) trajala je oko 3 mjeseca. Uza sve to, pokazali smo našu najveću prednost, a to je učenje stranih

jezika (engleskog, njemačkog i talijanskog). Naravno, sve to ne bismo uspjeli bez pomoći razrednice Ljiljane Sivrić te profesora stranih jezika Mirte Kos Kolobarić, Anite Maratović Tolić i Jasmine Šop.

Svatko od nas trebao je napraviti određeni zadatak, marljivo radeći na tome, uvidjeli smo da organizacija poslovanja hotela nije jednostavna te da je potrebno jako puno truda i volje kako bi rad hotela uspješno funkcionirao. Tijekom ta tri dana bili smo podijeljeni u nekoliko skupina koje su imale zadatak pokazati posjetiteljima sve što hotel nudi te način na koji radi. No, ono što je najvažnije od svega je to da nas je projekt sve zbližio i da je razred funkcionirao kao jedno – pokazali smo da „kad se male ruke slože, sve se može.“

Patricija Kurtušić, 3.e

EU PROJEKTI U PRIPREMI

Naša škola odlučila se ove školske godine aktivirati u EU projektima, tako su na natječaje predana tri projekta. Prvi je prijavljen na natječaj „Lokalne inicijative za zapošljavanje - faza 2“ (IPA IV.), riječ je o projektu naziva „Youthpower - The Power of Tomorrow / Snaga mladih - Snaga sutrašnjice“. Sažetak ovog projekta je odobren te je na drugi krug natječaja poslan potpuni prijavi obrazac. Provedba će trajati 18 mjeseci, a vrijednost je 150 000,00 €. U sklopu aktivnosti planirana je izrada kurikuluma i priručnika za Vježbenički hotel i putničku agenciju, kao i edukacija nastavnika, opremanje školskih kabineta i održavanje Info Sajma.

Druga dva projekta pripremaju se u sklopu programa Erasmus +. „How to teach business? / How 2Biz?“ osmišljen je kao stručno usavršavanje i osposobljavanje nastavnika ekonomske grupe predmeta i poslovnog engleskog jezika na primjeru dobre prakse u Irskoj. A u sklopu projekta „Good Students - Better Practice - The Best European Workers / WayUp2Europe“ cilj je poslati učenike hotelijersko-turističkog smjera na dvotjednu stručnu praksu u Maribor.

Svi projekti su u fazi očekivanja rezultata, nadamo se da će bar jedan projekt biti odobren kako bi naši učenici i nastavnici imali priliku za novo, europsko iskustvo. Provedba projekta poslužit će učenicima kao dodatna motivacija za što bolji uspjeh, jer što ste uspješniji u svojim školskim obvezama, to ćete imati više prilika za sudjelovanje u ovakvim aktivnostima. A to znači putovanja, suradnju s vršnjacima iz drugih europskih zemalja te nova iskustva.

Marija Deanković, prof.

EI u razredu – prvi projekt naše škole financiran iz EU fondova

U razdoblju od 21. do 27. travnja 2013. Ivana Opačak, prof. hrvatskoga i engleskog jezika u našoj školi, boravila je u Birminghamu, Engleska. Ondje je, pod vodstvom Victora Allena (Mirror Development & Training Ltd.), održan strukturirani stručni seminar „Razvijanje emocionalne inteligencije (EI) u razredu“ koji je okupio 9 srednjoškolskih profesora iz 5 europskih zemalja – Švedske, Grčke, Latvije, Litve i Hrvatske. Sve aktivnosti tijekom stručnoga usavršavanja financirane su u okviru Programa za cjeloživotno učenje (potprogram Comenius) od strane Europske unije preko Agencije za mobilnost i programe EU. Radni tjedan prof. Opačak ispunile su brojne zanimljive aktivnosti. Predavanja i radionice te terenska nastava (posjet Akademiji Nuneaton, odlazak u Stratford-Upon-Avon, rodno mjesto W. Shakespearea) uključivali su brojne interaktivne metode poučavanja i učenja – istraživanje, intervju, prezentacije, rasprave, simulacije, igre uloga i zabavne igre – sa svrhom spoznavanja važnosti uporabe EI u svakodnevnom životu i radu. Svakoga su dana sudionici seminara imali priliku uživati u povijesnim i kulturološkim sadržajima Birminghama, po broju stanovnika drugog grada u Velikoj Britaniji, kao i u posebnostima europske gastronomije – svaka je večer(a) bila tematska... Tjedan je upotpunio (neizostavni) cjelodnevni izlet u London.

Zašto baš ovaj seminar?

Motivirana izazovima pred koje je svakodnevno stavljena kao prosvjetna djelatnica s 11 god. radnog iskustva i majka troje djece, prof. Opačak odvažila se poći na ovo stručno usavršavanje kako bi spoznala – je li moguće i KAKO imati autoritet, ali nikako moć; poučiti i ujedno zabaviti; uvijek reagirati, ali nikada ne propovijedati, etiketirati i kažnjavati; biti svjestan različitosti, ali ne uspoređivati; biti prijateljski raspoložen, ali nikako prijatelj... Gotovi odgovori, naravno, ne postoje, ali svatko ih može potražiti – u sebi. „Današnji su mladi“, kako kaže Victor Allen, „mnogo emocionalno nepismeniji nego prijašnje generacije. Paradoksalno, životni i odgojno-obrazovni izazovi su se povećali, a sposobnosti učenika da se s njima nose – smanjile.“ EI može biti ključ uspjeha.

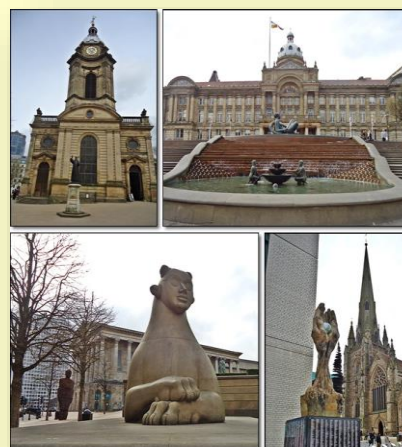
O pripremim aktivnostima

Pripreme za stručno usavršavanje trajale su cijelu šk. godinu. U rujnu 2012. prof. Opačak započela je s učenicima rad na projektima „Odgovoran razred“ i „Razvijanje EI u razredu“, čije su aktivnosti osmišljene s ciljem spoznavanja važnosti EI te poticanja, razvijanja i promicanja tolerancije, suradničkog komuniciranja, (samo)kritičnosti i (samo)vrednovanja.

Učenici su izradili tematske plakate i Power Point prezentacije te napisali brojne eseje i članke kojima su obilježili važne datume i razdoblja tijekom šk. god. Uključili su se u brojna natjecanja (kreativnoga i općeobrazovnog tipa) i projekte na eTwinning portalu. Također su izradili

prezentacije kojima je profesoricu predstavila svoju školu, grad, županiju i državu, a odabrali su i prikladne darove za domaćine seminara. Sve su aktivnosti objedinjene u PP prezentaciji koja je predstavljena sudionicima seminara u

Birminghamu, a predstavljale su okosnicu radionice „EI – zašto je važna?“ koju je prof. Opačak organizirala za Dan škole 10. svibnja 2013.

Namjera je profesorice da se aktivnosti u okviru dvaju projekata nastave, a postoji i mogućnost da se ostvari projektna suradnja s kolegama sudionicima seminara te mobilnost učenika naše škole u budućnosti.

Emocionalna inteligencija u razredu

Zašto je EI važna?

Analiziramo li 5 sastavnica/ kompetencija EI (Goleman) – samosvijest, samoregulacija, (samo)motivacija, empatija, društvene vještine – možemo zaključiti kako mladi ljudi imaju mnogo toga za (na)učiti. Tijekom svoga, emocionalno veoma intenzivnog, sazrijevanja oni MORAJU iskusiti različite emocije – ljubav, oduševljenje, uzbuđenje,... ali i strah, bijes, razočaranje, ljubomoru, stid... I mi, nastavnici, smo, naravno, emocionalna bića, no “MI smo ti koji moramo rabiti svih 5 sastavnica EI da smirimo nekoga tko je vrlo ljut i toga veoma SVJESTAN jer taj netko još uvijek nije emocionalno i intelektualno u potpunosti kompetentan“ (V.

Allen)! Budući se mozak naših učenika još uvijek intenzivno razvija, osobito njegov frontalni dio (tzv. "pametni mozak") odgovoran za procese promišljanja i odlučivanja, moramo ih neprestano usmjeravati na njihovom životnom putu, pomoći im da sazriju, "naučiti ih misliti" (V. Allen).

U kriznim situacijama, kad su učenici skloni rabiti njima svojstvene metode – svađa/ tuča, bijeg, blokada/ apatija, pronalaženje utočišta u grupi (Fight, Flight, Freeze, Flock) – oni vape za pozornošću. Njihova naprasna narav i ometanje/ "bijeg" s nastave pokazatelj su onoga čime bismo se ustvari trebali baviti (a tu ne mislim samo na nas nastavnike) – manjak samopouzdanja, osjetljivost na kritiku, niska tolerancija na frustraciju, osjećaj nesposobnosti, akumulirani bijes i ljubomora na vršnjake...

V. Allen poručuje/ pita:

Svaka bi učionica trebala osigurati i poticati interes, radost, znatiželju i (osobnu) sigurnost.

Razlikujemo se – netko (ne) umije sjediti mirno, šutjeti,

odraditi zadatak, kontrolirati agresiju, pokazati empatiju... Imamo dva uha, a samo jedan jezik. Potrudimo se slušati dvostruko više nego što govorimo.

Pomozimo neposlušnima da uvide nesuglasje između onoga što čine i žele za sebe.

Stav je važniji od metode i pedagoške mjere. Umjesto nagrade i kazne – pohvala i pozitivne emocije!

Jesmo li spremni smanjiti očekivanja?

Jesmo li uvijek svjesni svih metoda koje rabimo? Katkad se igramo "poklapanja/ zna se tko je gazda", kritiziramo, dijelimo etikete, šokiramo, krivimo, žurimo...

Jesmo li svjesni da, osim riječi koje rabimo, i naše tijelo i visina glasa šalju poruku (možda i važniju od onoga što je rečeno)?

Još posla za nastavnike?!

Biti nastavnik nije samo posao – to je zvanje. Ispričati nastavno gradivo, odraditi svoj posao – to je lako. Ali prenijeti znanje (pre)velikom broju potpuno različitih osoba (od kojih mnoge ne žele biti prisutne)?!

Raspored klupa u našim učionicama nerijetko ne potiče suradničko učenje i učenike stavlja u drugi plan, nedostaje nam materijalnih sredstava – katkada i papira, 45 minuta pomno je isplanirano kako bi se ostvario nastavni plan i program (ne predviđamo „ispade bijesa“ i „natezanje oko mobitela kojemu nije mjesto na satu“), nastavnicima se uskraćuje stručno usavršavanje, školama nedostaju stručni suradnici koji bi bili potpora nastavnicima te učenicima s osobnim problemima i razvojnim poteškoćama, sustav pedagoških mjera je neadekvatan, a takva je i komunikacija između škola, obitelji, centara za socijalnu skrb i liječnika... Je li realno očekivati da će, ionako preopterećeni, nastavnici objeručke prihvatiti još posla?

Ni britanske škole nisu savršene. I ondje nastavnici mnogo rade. No, nastavnici su ondje društveno i materijalno adekvatno vrednovani, sustav potpore učenicima i nastavnicima doista funkcionira, odgojno-obrazovne ustanove ispunjavaju pedagoške standarde, a mnoge imaju čak i menadžere... Nešto što nas sve može mnogo toga poučiti!

Ivana Opačak, prof.

LEONARDO DA VINCI PROJECT

In October 2013 our English teacher Mirta Kos Kolobarić visited Plymouth with a group of other teachers from Croatia, within the Lifelong Learning Programme – sub-programme Leonardo da Vinci, funded by the EU. The project title was Teach ICT. In Plymouth she was introduced with the British school system. She visited several schools that differ from ours in various segments, and also some other interesting places. I asked her a couple of questions.

Considering the fact that England has access to much greater cash resources than Croatia, they invest more in the school system. What are the differences between their classrooms and ours?

Unfortunately, differences are huge, in their favour.

Combe Dean art studio

We visited three schools: Tor Bridge High, Saltash.net Community School and Coombe Dean School.

Although not all of these schools are equipped with all of the following gadgets, they are still equipped with many computers, 3D printers, laser printers etc. They have sports halls and their own gyms.

The classrooms are not much bigger than ours, but there are at least about 20 computers in all of them

A classroom in Saltash

(at least in those we visited). There are specialized classrooms for drama lessons and rehearsals, integrated learning, art studios and so on.

Due to extremely good financial status of, for example, Saltash.net, students have access to tablets which they can freely use in the school canteen during breakfast or lunch.

How do they treat students who don't behave according to school rules?

School rules are quite strict and most students obey them. However if they do not, there are sanctions – two verbal warnings, a short removal from the lesson, removal from the entire lesson and then from a series of lessons, placement in isolation (a special room where a student works with one teacher on the same subjects as his/her classmates, but is not allowed to have any contact with them on that day). The worst punishment is when your parents are invited to come to school and talk to the principal.

Do you think that the British type of authority would work well in our schools?

I think it would. However, I think that the British schools have a bit more autonomy in this area and they can create their own policy regarding discipline. I have a feeling that parents have more respect for

and trust in teachers than is the case in Croatia. This is also an extremely important factor for schools – having the parents' support in their actions and policy.

You told us about school gardens and animals that students take care of within the school programme, tell us more about that.

Saltash.net has a huge green area around the school building with outdoor sports fields and wonderful view of the sea and the bay. There is a garden of which students take care – they plant the flowers, water them and make sure that the garden is clean. They can also spend some time in peace and quiet during the break.

The students also take care of the school animals – a pig, a dog and several chickens. During the break they feed and walk the dog. Seeing a pig and chickens makes younger students (primary school level) familiar with domestic animals.

Do students give out any of their money for materials they use in school?

No. All the materials are provided by the school. What really impressed me was a sort of student manual prepared and printed for students by Coombe Dean School. On the first day of school students are given a booklet containing information on every aspect of school life – rules, extracurricular activities, classroom numbers and location, test schedule, mathematical formulae, rules for writing essays etc. Students only have to pay £5 for using a locker throughout the school year.

Have you noticed any disadvantages in their education system?

Stonehenge

Yes. The focus of the study visit was the usage of computers in teaching. What I did not like is the relationship between teachers and students during the teaching process. Students are directed to individual work, teachers walk around the classroom and help them, but there is no direct conversation between them. I like our schools better – talking to students directly and having a warmer contact with them.

Except schools, did you visit other places? How did you like them?

Plymouth, where we stayed, is a wonderful city with rich history and a wonderful old town centre. There we visited an aquarium in which all kinds of exotic fish and sea creatures are on display. On our way back to the airport we stopped in Stonehenge. It is nice to see in pictures, but being there and seeing those huge stones is amazing experience. A one-day stay in London was the perfect way to end our visit to England. The weather was warm and sunny, so we could see almost all main London sights and take numerous photos.

Hana Katanić, 4. a

Slikarica traži boju

*U svijetu boja,
ja ne znam koja je moja.
Možda duga, možda glatka
ili... ona kratka?*

*Ipak ima jedna
koja je moja.*

*Možda plava...
ili... boja zaborava?*

*Ima u svijetu puno boja,
ali ja stvarno ne znam
koja je moja!?*

Ivana Rosandić 1.A.

OUR HOMETOWN

Tijekom veljače učenici drugih razreda (2.b, 2.c i 2.e) uključili su se u državno/međunarodno natjecanje organizirano za učenike drugih razreda srednjih škola. Organizator natjecanja je IATEFL (International Association of Teachers of English as a Foreign Language) Slovenia u suradnji s HUPE-om (Hrvatsko udruženje profesora engleskog jezika). Prema dosadašnjim informacijama, u ovo natjecanje na nivou države uključili su se samo učenici naše škole i učenici jedne srednje škole iz Rijeke. Tri najbolja uratka bit će upućena na međunarodno

fortune (n), leap (n/v), haven (n), blank (adj), rough (adj), curious (adj), spot (v), enrich (v), abruptly (adv). Nakon što su snimili filmove, učenici su ih morali staviti na YouTube.

Iz naše škole prijavljene su tri grupe učenika:

1. GRUPA – 2.b razred: Eduard Šajer, Mislav Jurčić, Niko Martić, Marija Krolo, Antonio Rosandić.

Mentorica: Vladimira Fišer Jurić, prof.

Naslov filma: Our Beautiful Hometown

2. GRUPA – 2.c razred: Dajana Garić, Matea Gudelj, Marija Karavidović, Andrea Vukasović.

Mentorica: mr.sc. Mirta Kos Kolobarić.

Naslov filma: Haven on the Sava

3. GRUPA - 2.e razred: Valentina Miletić, Jelena Jazvić, Gabrijela Parobek, Domagoj Đuras.

Mentorica: Ivana Opačak, prof.

Naslov filma: Our Hometown – Both Our Harbour and Our Vessel

Drago nam je što su učenici pokazali interes, uložili veliki trud i puno svojeg slobodnog vremena u ovo natjecanje i što su pokazali svoje znanje engleskog jezika pri predstavljanju našega grada. Držimo im palčeve da se što bolje plasiraju na državnom i međunarodnom natjecanju.

Mirta Kos Kolobarić, prof.

natjecanje, kao i najbolji radovi učenika iz Slovenije, Mađarske i Srbije. Pobjednici na državnom natjecanju bit će proglašeni krajem ožujka. Zadatak

za učenike bio je zahtjevan. Morali su snimiti četverominutni film s temom *Our Hometown (Naš rodni grad)*, na engleskom jeziku. K tomu, dobili su listu od deset riječi na engleskom jeziku koje su morali točno, smisleno i kreativno upotrijebiti u svojem filmu. Zadane riječi bile su: *bundle (n)*,

Gastro 2014.

Međužupanijsko/regionalno natjecanje **Gastro 2014.** održano je 20. veljače 2014. u Ugostiteljsko-turističkoj školi u Osijeku na kojemu su sudjelovale tri učenice iz naše škole: Božica Petrić, Ivona Garić i Klara Tuličić. Riječ je o natjecanju u gastronomskim i hotelijersko-turističkim disciplinama te po disciplini može sudjelovati jedan učenik iz svake škole. Učenici se natječu u pet gastronomskih i tri hotelijersko-turističke discipline. Sve tri učenice iz naše škole osvojile su treće mjesto

u svojim disciplinama te su upućene na Državno natjecanje.

Božica Petrić - „Poslovanje recepcije hotela“, 6. disciplina

Ivona Garić - „Predstavljanje turističkog mjesta-destinacije“, 8. disciplina

Klara Tuličić - „Poslovanje putničke agencije“, 7. disciplina

Državno natjecanje Gastro 2014. održano je u Osijeku od 19. do 22. ožujka. Konkurencija od 12 učenika u svakoj disciplini bila je jaka. Sudjelovalo je oko 150 učenika u 8 disciplina. Predvođene mentoricom prof. Liljanom Sivrić, Ivona Garić plasirala se na 9. mjesto prezentacijom o seoskom turizmu u Osječko-baranjskoj županiji, a u poslovanju putničke agencije **Klara Tuličić** osvojila je **2. mjesto**. U tih nekoliko dana bilo je nivoze, smijeha, razočarenja, veselja, ali i zbližavanja s drugim učenicima i profesorima što je uglavnom stvorilo jednu lijepu cjelinu i novo iskustvo. **Klara Tuličić, 3. e**

Međužupanijsko natjecanje *Poslovni tajnik* - osvojena prva tri mjesta!

U petak, 21. veljače 2014., naša je škola bila domaćin MEĐUŽUPANIJSKOG NATJECANJA u zanimanju poslovni tajnik. Naše učenice postigle su izvrstan rezultat te su osvojile prva tri mjesta. Dajana Drmić - 1. mjesto, Ines Rendulić - 2. mjesto, Ana Baričević - 3. mjesto - sve učenice 3. d razreda (mentorica Marina Golenić, prof.). Na natjecanju su osim predstavnica naše škole sudjelovali učenici Ekonomske škole braće Radić iz Đakova te učenici Ekonomske i trgovačke škole Ivan Domac iz Vinkovaca. Natjecanje obuhvaća izradu integralnog zadatka u trajanju od tri sata i povezuje nekoliko stručnih predmeta. Najbolje plasirani učenici s međužupanijskih natjecanja bit će pozvani na Državno natjecanje koje se ove godine održava u Zagrebu.

Marina Golenić, prof.

Natjecanje „Mladi poduzetnik“

Sve je počelo još prošle školske godine kada smo se prvi puta susrele s natjecanjem Mladi poduzetnik. Josipa Babić, Josipa Kovačević i ja smo tada bile 3. razred i po novim pravilima bilo nam je dopušteno natjecati se u ovoj disciplini. Na školsko natjecanje smo se prijavile iz radoznalosti. Nismo znale što nas čeka i dio gradiva nam je bio nepoznat. Odlučile smo se prijaviti tada i skupiti iskustvo za 4. razred kada bismo ponovo okušale sreću. Najveće iznenađenje je bilo kada smo prošle na međuzupanijsko natjecanje, a ubrzo i na državno. Na državnom natjecanju smo imale male šanse za pobjedu ali to nije umanjilo našu želju za radom i usavršavanjem. Ipak smo dostigle visoko 8. mjesto i napravile odličan posao na sajmu vježbeničkih tvrtki. S prošlogodišnjim iskustvom smo se prijavile ove godine. Naravno, usavršile smo sve ono što smo lošije napravile na državnom natjecanju i naše znanje iz područja koje se ocjenjuje je bilo upotpunjeno. Princip je ostao isti; morale smo odrediti naziv, misiju, viziju, društveno odgovorno poslovanje, razne analize, izradile smo marketinški plan, napraviti izračune, napisati dokumentaciju (ponudu, račun...) i slično. I na školskom i na županijskom natjecanju smo ostavile konkurenciju 25 % ispod nas. Nadale smo se prolasku na državno natjecanje koje se ove godine održava u Poreču ali zbog lošeg financijskog stanja u školstvu nismo bile sigurne u to. Napokon, 10.3. nas je mentorica Tea Janković nazvala i uzbuđeno rekla: „Djevojke idemo dalje!“ U petom mjesecu nas očekuje put u Poreč i kako mi volimo reći, idemo braniti boje naše škole. Nadamo se još boljem plasmanu nego prošle godine i izvrsnoj zabavi, a s obzirom na sjećanja od prošle godine, ne sumnjamo da će to biti odlična tri dana prepuna učenja i druženja.

Ivana Andrić, 4. b

Kreativnost je vrlo važna osobina poduzetnika. Učenici drugih razreda smjera ekonomist su na satu poduzetništva trebali pokazati svoju kreativnost. Dobili su zadatak ukrasiti običnu pamučnu majicu. Većini se zadatak svidio, a nekolicina je pokazala zavidan dizajnerski talent, po mišljenju profesorice Poleksić, ali i publike koja je danima „ocjenjivala“ uratke.

Željka Poleksić, prof.

POSJET HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ KOMORI

Dana 18. listopada 2013. posjetili smo Hrvatsku gospodarsku komoru u gradu Zagrebu koja svake godine organizira Dane otvorenih vrata, a naša škola stalni im je gost već desetak godina. Domaćini Vesna Štefica i Igor Bobek ljubazno su nas primili. Također, na prezentaciji je bio prisutan i tajnik komore Brodsko-posavske županije, gospodin Krešimir Rudec, koji je najviše zaslužan za već tradicionalne odlaske naših učenika u HGK.

Prezentacija se sastojala od dva dijela: općenito o HGK i Hrvatskoj u Europskoj uniji. Dio prezentacije o HGK, koji je uspješno prezentirala gospođa Štefica, bio je prilagođen našoj dobi te zanimljiv i lako pamtljiv. Stekli smo korisno znanje koje nam je kao ekonomistima neophodno za daljnje školovanje, a jednoga dana i posao. Drugi dio prezentacije predstavio je gospodin Igor Bobek koji je u kratkim crtama osvježio naše dosadno znanje o EU te nas upoznao s novim informacijama.

Slijedio je kviz u kojem smo provjerili naše znanje o EU te su najuspješniji osvojili simbolične poklone. Unutrašnjost glavne dvorane HGK dojmila nas se svojim izgledom, prilagođena je za razne seminare te sastanke poduzetnika i predstavnike HGK-a diljem Hrvatske.

Mnogi od nas mogli bi biti članovi HGK ukoliko se uputimo u poduzetničke vode. Ovo iskustvo smatramo korisnim za cijeli život i želimo se zahvaliti našim domaćinima, gospodinu Rudecu te ravnatelju naše škole gospodinu Željku Vukeliću i profesorici Smiljki Šakić koji su nas vodili.

Učenci 4. b

TERENSKA NASTAVA U TVORNICI

Cilj nam je bio posjetiti poznatu tvornicu boja i lakova „Svjetlost“ te omogućiti usvajanje znanja na terenu, približiti učenicima suvremenu tehnologiju i neposrednu proizvodnju te novije proizvode tražene na tržištu. Sunčan i ugodan jesenski ponedjeljak, 4. studenog 2013. - spremamo se na kratki izlet – terensku nastavu na zapadni dio naše Županije. Poslije odrađene nastave odlazimo autobusom do mjesta Lužani. Ovaj nesvakidašnji, ali nama drag i zanimljiv oblik nastave organizirala je naša profesorica poznavanja robe Ana Mladinović. Cilj nam je bio posjetiti poznatu tvornicu boja i lakova „Svjetlost“ te omogućiti usvajanje znanja na terenu, približiti učenicima suvremenu tehnologiju i neposrednu proizvodnju te novije proizvode tražene na tržištu.

Nakon pola sata ugodne vožnje, na ulasku u tvornicu dočekao nas je zaštitar, a dobrodošlicu nam poželio poslovođa tvrtke koji nas je vodio kroz tvornicu; saznali smo da je i on bio učenik naše škole. Vidjeli smo puno prostorija i strojeva, upoznali smo proces nastajanja boja i lakova, prostore u kojima se boja miješa i pakira, skladišta s ambalažom i gotovom bojom. Upozoreni smo na poštivanje propisa o zaštiti na radu s naglaskom da se u neke hale ne smije ulaziti sa upaljenim mobitelom zbog isparavanja te mogućeg iskrenja. U modernom laboratoriju ljubazna ekipa stručnog tima inženjera i tehničara upoznala nas je sa sastavom boja i lakova, načinom ispitivanja i kontrole u tijeku izrade proizvoda, primjenom za različite podloge i namjene te različitim metodama ispitivanja glede zahtjevnosti primjene pojedinih proizvoda. Svi smo pažljivo slušali i promatrali jer smo se prvi puta sreli s konkretnim proizvodom kojeg imamo u prodavaonici. Iako je to tipična kemijska industrija, saznali smo da se sve više poštuju ekološki standardi i rade ekološko prihvatljivi proizvodi. Posjetom tvornici boja i lakova utvrdili smo i proširili gradivo koje smo učili u školi. Sada smo shvatili što je tehnologija i tehnološki proces te da sve ono što mi prodajemo u trgovini (za sada na praktičnoj nastavi) je rezultat znanja i rada velikog broja ljudi i mnogih tehnoloških procesa.

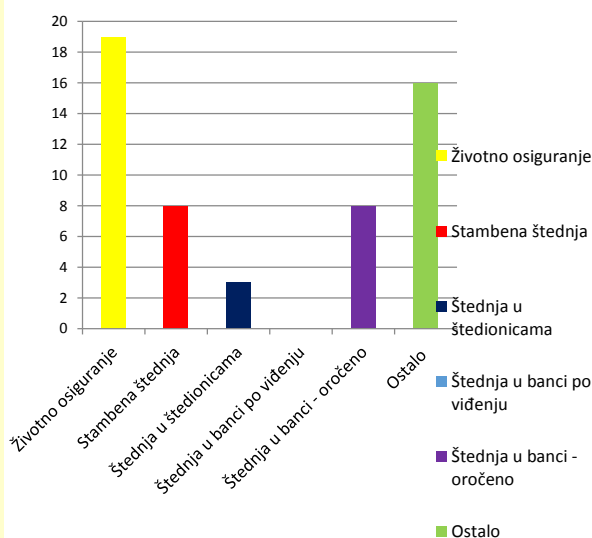
Učenci 3. f i prof. Ana Mladinović

DOHODAK – POTROŠNJA = ŠTEDNJA

Povodom Svjetskog dana štednje, koji se obilježava 31. listopada, na satu Gospodarstva kod profesorice Smiljke Šakić obrađivali smo temu štednja. Naučili smo kako je štednja odgođena potrošnja. Na satu smo raspravljali o tome koliko se danas uistinu štedi te došli na ideju kako bismo mogli provesti anketu o štednji u našoj školi. Profesorica je tu ideju odobrila i formirali smo skupinu učenika koja je osmislila pitanja. Za ispitanike smo odabrali obitelji učenika te podijelili ankete po razredima. Anketu smo nazvali „DOHODAK – POTROŠNJA = ŠTEDNJA“. Ona se sastojala od 9 pitanja kroz koja smo mogli saznati trenutno stanje u obitelji učenika. Primjer ankete možete vidjeti ispod teksta. Nakon što smo dobili povratne informacije od učenika anketu je trebalo i statistički obraditi. Na uzorku od 55 obitelji učenika saznali smo dosta činjenica koje su nas uistinu iznenadile. U prvom dijelu ankete ispitali smo prvo općenito o stanju obitelji kako bismo saznali kakvu obitelj ispituujemo. Saznali smo da je najviše obitelji sa po 5 članova u njoj, a broj zaposlenih u obitelji ispitanih je najviše po jedan član dok je među anketiranim obiteljima najčešći broj obitelji u kojima 2 člana primaju neki oblik dohotka. Iz naše ankete također smo saznali da su najčešći oblici dohotka u anketiranim obiteljima plaće, čak na 43 listića su one bile zaokružene, nakon toga slijedi dječji doplatak (27) pa mirovine (25) te ostali oblici. Iznenađujući podatak je i taj da među anketiranim obiteljima najviše ima onih obitelji kojima je ukupni dohodak veći ili jednak 8000,00 kn (19 obitelji), nakon toga na listi slijede dohodci između 4000,00 i 6000,00 te 6000,00 i 8000,00 kojih je jednak broj (13 obitelji).

Također smo izračunali i prosječni iznos ukupnog dohotka obitelji ispitanih učenika koji je 7638,88 kn. 25% obitelji ispitanih ima ukupni dohodak ≤ od 4692,31kn, a 75% ispitanih obitelji ima ukupni dohodak ≥ 4692,31 kn. Sljedeći dio ankete odnosi se direktno na štednju. U tom dijelu ankete saznajemo da 40% ispitanih obitelji trenutno ne štedi, a 60% štedi. 7% od ukupno ispitanih obitelji trenutno ne štedi, a dosada je štedjelo. 7% ispitanih obitelji trenutno štedi, a dosada nije štedjelo. Postavili smo pitanje i koji iznos obitelji ispitanih izdvajaju za štednju te saznali da je najviše obitelji koje izdvajaju 200,00 kn – 300,00 kn mjesečno. Našim posljednjim pitanjem saznali smo da najveći broj obitelji, od onih koji štede, štedi ulaganjem u životno osiguranje (njih čak 19), a najmanje zastupljeni oblik štednje je štednja u banci po viđenju (0). Nakon završene statističke obrade prof. Željka Liović je pregledala analizu te nas posavjetovala što bismo trebali popraviti.

Oblici štednje u obitelji ispitanih

Anketu sastavili: učenici 4. b

Uzorak: 55 obitelji učenika Ekonomsko- birotehničke škole

DOHODAK – POTROŠNJA = ŠTEDNJA

1. Koliko članova ima u vašoj obitelji?

2. Koliko članova je zaposleno?

3. Koliko članova prima neki oblik dohotka?

4. Koji su oblici dohotka? (zaokružite odgovor)

a) plaće b) mirovine c) dječji doplatak d) socijalna pomoć

e) najamnina i) kamate g) ostalo

5. Koliki je ukupni mjesečni iznos svih dohodaka? (zaokružite odgovor)

a) do 1600,00 b) 1600,00 – 2500,00 c) 2500,00 – 4000,00 d) 4000,00 – 6000,00 e) 6000,00 – 8000,00 f) 8000,00 i više

6. Štedite li trenutno? DA NE

7. Jeste li dosada štedjeli? DA NE

8. Koji iznos izdvajate za štednju?

9. Na koji način štedite?

a) životno osiguranje b) stambena štednja c) štednja u štedionicama d) štednja u banci po viđenju e) štednja u banci - oročeno

f) ostalo

„DOHODAK – POTROŠNJA = ŠTEDNJA“

1. Koliko članova ima u vašoj obitelji?

Broj članova u obitelji	Broj obitelji	Kružni odsječak (%)
3	5	32,73
4	18	117,82
5	19	124,36
6	7	45,82
7	5	32,73
8	1	6,55
UKUPNO	55	360

Među ispitanim obitelji učenika najviše je obitelji koje imaju 5 članova.

2. Koliko članova vaše obitelji je zaposleno?

Broj zaposlenih	Broj obitelji	Kružni odsječak (%)
0	7	45,82
1	22	144
2	20	130,91
3	4	26,18
4	2	13,09
UKUPNO	55	360

Najviše je obitelji u kojima je zaposlen po 1 član obitelji.

3. Koliko članova prima neki oblik dohotka?

Broj članova koji primaju neki oblik dohotka	Broj obitelji	Kružni odsječak (%)
0	2	13,09
1	11	72
2	20	130,91
3	11	72
4	8	52,36
5	2	13,09
7	1	6,55
UKUPNO	55	360

Najviše je obitelji u kojima po 2 člana obitelji primaju neki oblik dohotka.

6. Štedite li trenutno?

DA	33
NE	22

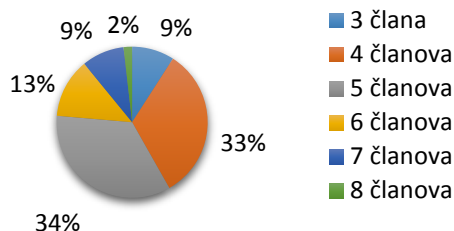
7% ispitanih obitelji trenutno ne štedi, a dosada je štedjelo.

7. Jeste li dosada štedjeli?

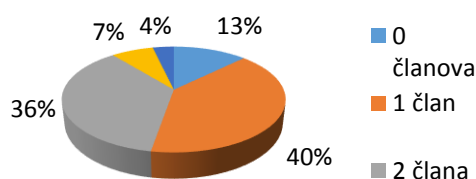
DA	37
NE	18

7% ispitanih obitelji trenutno štedi, a dosada nije štedjelo.

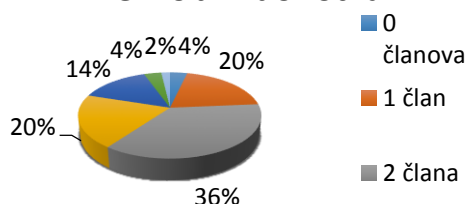
Broj članova obitelji u postocima

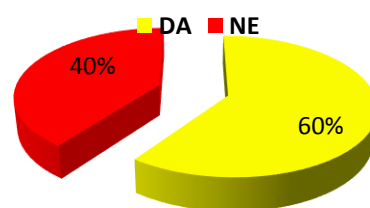
Broj zaposlenih članova obitelji

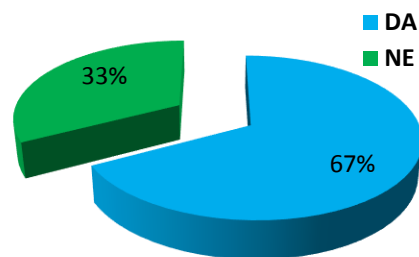
Broj članova koji primaju neki oblik dohotka

Štedite li trenutno?

Jeste li dosada štedjeli?

Slavonski Brod – grad koji plovi

SAVA

Sumrak je. Zalazak sunca obasjava našu Savu. Čujem kako mi hladni vjetar šapuće na uho. Veliko drveće njiše se u ritmu Save. Kao da me grih svojim velikim i dugačkim granama.

Uvijek sam voljela šetati pokraj Save. Šum Save kao da me smiruje. Mislim da je to mjesto gdje svatko može doći i pročistiti misli. Šetam Savom, a oko mene ptice radosno lete i pjevaju. Drveće i grmlje se lagano njiše. Posebno volim ovo doba godine. Sve cvjeta, sve postaje ljepše. Cvijeće i zelenilo dođu kao ukras Savi. U proljeće najljepše je vidjeti labudove kako plivaju na površini rijeke. Naša Sava i naš grad imaju puno posebnosti, samo to trebamo primijetiti. Ipak, najljepše je kad padne noć. Kada se mjesec i zvijezde udruže i obasjavaju našu Savu. Mjesečina kao da šeta po njoj. Tko zna što sve Sava krije? Tko zna što se sve krije u dubini, što skriva? Možda mislimo da je to obična rijeka, ali ja znam da to nije samo rijeka. Slavonski Brod ne bi bio isti da nema Save. Bio bi običan grad, pustoš.

Sjedim na klupici i slušam kako Sava plovi. Šetajući se kamenom stazom, vraćam se kući. Mjesečina obasjava put kojim hodam. Naš grad je poseban. Ne kažu bez razloga da je Slavonski Brod „grad koji plovi“.

Ana Maria Dujak, 1. g

Fotografija: Tea Stojanac, 4. c

SNOVI I PITOMA DIVLJINA

24.11.2012., subota, 17:04

Sanjam. Jučer. Danas. Sutra. Kao da iznova započinem beskrajno putovanje bez vremena i prostora koje naposljetku ipak završi negdje i tako iznova. Beskrajnim se čini dok traje, a krajem započinje ponovo. U svemu tome ostaje jedno pitanje - zašto? koje u suštini ne bi ni dalo odgovor niti je uopće važno kada je ovo jedina stvar u kojoj uživam. Sanjam, pa da, sanjam.

16.4.2013., utorak 19:48

Nebo je boje ljiljana i ruže, topli sumrak puže po tračnicama. Mačkova još nema i tišina je preglasna, a u gužvi nema nikoga. Čujem vlak. Želim pobjeći daleko. Zrak je tako ukusan, a trava isparava mirisima proljeća. Vruće je. Čujem kako divljina zove i teško je odupirati se. Čujem kako dolazi brzina i nepoznato. Miris divljih polja i oranica gdje ptice po nebu plešu, a poljski miševi kolo vode. I onda dođe ta dugo očekivana divljina. Stane vlak pun ljudi, pun ljudi, a nigdje čovjeka.

22.6.2013., subota 03:12

Osjetim ljeto na plahtama. Boje masline i kamena i težinu naslaga morske soli... lijepo je. Dugo mi treba da prožvačem udaljenosti od uobičajenih gradskih ulica i gužvi. Osjetiti da te masa kilometara škrto čuva samo za sebe daleko od svih poznatih. Imaš osjećaj da su stvari bitno drugačije čim tebe nema. Ljubav prema prirodi i baš onome divljem u tebi ne dopušta da se vratiš jer znaš da ćeš žaliti. Ovdje je tako mirno. Odmor je očima i duši poslije dugo stresnog vremena kada te nitko ne pita ništa, a ti samo šuti i trpi. Sitno isprano kamenje bocka mi stopala, jedino bos možeš osjetiti bliskost s prirodom, bos na kamenu ili bos na travi, nije važno. Šumi morska sol dok biserima morske pjene nježno grli grebene. Gospodin Puni Mjesec baš zna koliko je njegove prašine dovoljno da stvori savršen sklad ovakve čarolije. Kako li se prekrasno presijava u vodi i soli. Priroda stvara glazbu koju čuješ samo ako želiš slušati, čuješ samo ako se prepustiš, oh kako je samo prekrasno. Čovječe, vjeruj sebi i onome što te stvorilo, pusti da te prožme savršena sreća i dopusti si tada misliti samo na sebe, uživaj i ne zamaraš se.

12.7.2013.

I nije teško podivljati, teško je obuzdati zvijer u sebi onda kada ona želi u divljinu. Teško je emocije stišati s onime s kime to želiš dijeliti. Teško je držati jezik za zubima onda kada ti s uma na jezik pada sve što želiš da znaju, a ne znaju, ili misle da ne znaju. I odveć umjetno ponašanje je sasvim suvišno kada dobro znaju tko si. Oni ne znaju hodati u tvojim cipelama, oni nikada neće znati biti ti. A on, on te itekako dobro poznaje, isti je kao ti.

16.3.2014., nedjelja 00:56

Munjevito širenje i hlađenje svemira bio je uzrokom da već poslije prve tisućinke sekunde gotovo svi kvarkovi i antikvarkovi pretvore u svjetlost. »gotovo« ovdje je od ključne važnosti jer bez tog ograničenja povijest svemira završila bi već u prvom trenutku. Zbog danas fizikalno neobjašnjenog procesa, a sva svemirska prostranstva oslikana svjetlom i tamom, bojom i mrakom, nikad nam neće biti jasan u potpunosti. Čovjek je neznatan u odnosu na svemir. Zato ti sitni, mali, u odnosu na svemir neznatni čovječe, dopušteno ti je da pokušaš shvatiti, dopušteno ti je da istražiš sve što te okružuje, da postaviš sebi pitanje gdje se nalaziš, što je to i otkud tu, dopušteno ti je da razumiješ svemir ako to želiš, ali čovječe, ne uništavaj, ne uništavaj ničije do li svoje. Požaliti ćeš čovječe, o itekako ćeš budeš li uskratitio ikome imalo ljepote koja je daleko od očiju tvojih, a i dalje ju vidiš. Neće ti biti potrebno ništa snažnije od tebe, pojest ćeš sam sebe. Kad tu ljepotu se potrudiš vidjeti kroz oči koje su ti dane, tvoje će spoznaje biti daleko veće, tvoj razum daleko snažniji i srce punije ljepotom.

Na kraju nećemo pamtititi riječi naših neprijatelja, već šutnju naših prijatelja.

Martin Luther King

Meni nije potreban prijatelj koji se u svemu slaže i na sve klima glavom, jer to isto moja sjena može da uradi još mnogo bolje.

Plutarh

Jedini način da imaš prijatelje jest biti prijatelj.

Nepoznati autor

Prijatelji su kao sjena, oni su uvijek tu kad ih trebaš.

Ralph Waldo Emerson

Među prijateljima treba voljeti ne samo one koje žaloste naše nesreće, nego i one koji nam ne zavide na sreći.

Sokrat

Prijateljstvo je sastavni dio ljudske sreće.

Voltaire

Tko prestane biti prijatelj, prijatelj nikada nije ni bio.

Grčka poslovice

Ukori svog prijatelja tajno, a pohvali ga javno.

Leonardo da Vinci

Pri izboru prijatelja budi spor, pri promjeni još sporiji.

Benjamin Franklin

Crtež: Ivana Rosandić, 1. a

Moje ime je Ivan Đaković. Na ovaj sport potaknuo me moj ujak, njegov sin, odnosno moj bratić se prvi počeo baviti veslanjem. Ujak me odveo na jedan trening da vidim kakav je taj sport. Kad sam gledao druge kako veslaju i treniraju i sâm sam poželio probati.

Odmah na početku ujak mi je predložio kanu, ali ja sam počeo s kajakom. Na početku nisam išao na natjecanja jer je bila prevelika konkurencija. Vrlo brzo sam shvatio da ni neću ići na natjecanja i tada sam odlučio prijeći na kanu. To je stvarno jako zabavan sport. Tri mjeseca mi je trebalo da naučim, na početku je jako teško svladati osnovnu tehniku. Prvo natjecanje na koje sam pošao održavalo se u Srbiji gdje sam osvojio 4. mjesto s partnerom u dvokleku. Kasnije sam bio sve uspješniji, a samim time uslijedila su i daljnja natjecanja. Na državnom natjecanju osvojio sam 2. mjesto u jednokleku i 3. u dvokleku. U 2013. godini osvojio sam 37 medalja, najviše srebrenih. Najteže mi je bilo uzeti medalju na našoj regati u kategoriji za starije u jednokleku gdje sam osvojio 4. mjesto, a prvoplasirani je diskvalificiran. Od osvojenih medalja posjedujem sedam zlatnih u kategoriji 1000 m u dvokleku. U dvokleku sam dvostruki prvak države te se nadam ove godine istom rezultatu, a najveći san mi je otići na olimpijske igre.

Ivan Đaković, 1. f

Poluzavršno natjecanje u košarci za djevojke

Poluzavršno natjecanje u košarci za djevojke održano je 8. 4. 2013. godine u dvorani Vijuš, regija Istok. Ekipa Ekonomsko-birotehničke škole je osvojila odlično drugo mjesto, čestitke djevojkama! Našu županiju predstavljala je Ekonomsko-birotehnička škola (ŠSD Olympia). Djevojke su u prvom susretu pobijedile ekipu Gimnazije Županja (ŠSD Žugi) rezultatom 57:44 te se plasirale u finale. Drugi finalist je bila ekipa Gimnazije A. G. Matoš iz Đakova (ŠSD Mladost '96) koja je u polufinalnom ogledu bila bolja od ekipe Ekonomske škole iz Požege (ŠSD Ekonomik). U finalu je zaslužno slavila ekipa

Gimnazije A. G. Matoš iz Đakova, rezultatom 63:49, a ekipa Ekonomsko-birotehničke škole je na terenu dala svoj maksimum i na tome im treba čestitati. Treće mjesto je osvojila Gimnazija Županja, a četvrte su bile djevojke iz Ekonomske škole Požege.

Snježana Cindrić, prof.

Teacher – (Face)Friend?

**Everything is good if you can
keep it at bay.**

Have you ever had a teacher as a friend or a friend as a

teacher? If so, where do you draw the line between the teacher and the friend aspect of that particular person? These questions have had residence in our minds for quite a while, yet we'd always choose to ignore them. We do tend to avoid any subjects that might, at some point, become awkward. Still, it's important to ponder them in case they *do* come up. And among all the awkward situations we haven't yet found ourselves in, some will certainly happen to us. Nowadays, it seems to us a simple friend request is something we should share with pretty much everyone we know. If our friends, parents, uncles and any and all distant relations are on that list, why shouldn't our teachers be? The first thing my class asks any new teacher is whether or not they'll accept our friend requests. Is this normal? Is it just another passing trend or will it become an accepted part of our society? Sure, it seems amazing – being able to communicate with your teacher not on some cold, official level but also as you would with another human being. And there's the incredible opportunity of gaining insight into each other's words, interacting and discussing opinions. However, this could rapidly spiral into something we've never even expected. Between invading each other's privacy, conspiracies about what the two of you have shared regarding official exams and the entire situation becoming uncomfortable for both sides, there are many ways clicking "Accept" could go wrong. As a species, we have a tendency to believe we can handle something before even considering the consequences. In conclusion, the online relationship is something we should all consider having – but the key here are boundaries. Having friends is something people need, whether in real life or on Facebook, and it doesn't matter if the friend is someone your own age or someone much older than you. If you ask us, everything is good as long as it doesn't affect the student-teacher relationship itself and if one can keep it "at bay".

Filip's personal experience: *When I was 15, I started taking guitar lessons and he became my guitar teacher. I had been friends with his brother, my peer. The lessons took about a year and I learned a lot about him. We had a few concerts within the workshop so the teacher himself became my friend. Soon I quit the workshop and didn't hear from him for a while. Then his brother told me there was a possibility that he would get a job in my school. I was excited at first, but at the same time a little bit disappointed because I heard he wouldn't teach (in) my class. It was quite funny seeing him so professional and serious, and I used to tease him about that. But in the end I learned that I needed to respect him whenever someone else was around us. However, when I got my one-on-one time with him, we'd still talk like friends. So, yeah, it is really important to cover our friendship whenever we are at school, but, still, the teacher – student relationship could never ruin our friendship.*

Fran's story: *As a student (of this school) I have always strived for self-actualization in every field I believed I had a talent for. This, of course, meant I spent a massive amount of time writing essays, book prologues and other English-related forms of literature. While this would usually be incredibly draining for me, what with all the schoolwork I had to do during it, it was made far easier when my English teacher allowed me to spend time during my English lessons working on various projects instead of attending the usual lesson curriculum. This also meant I eventually became friends with her. This had never happened to me, but I eventually managed to find the balance – I would treat her as both a teacher and a friend without letting either of the relationships overwhelm the other. I still remain her friend – and I find the relation itself incredibly insightful into both expanding my English skills and the nature of all relationships. If I could change that, I would never even attempt to do so.*

Fran Filajdic and Filip Matan, 3B class

Što to znači biti nekome pravi prijatelj?

Razmišljala sam o svojim prvim prijateljima. Tada sam mislila da su mi pravi prijatelji i da će naše prijateljstvo vječno trajati. No, kako je odmicalo vrijeme, i svatko je imao svoje obaveze, razišli smo se. Pravi prijatelji???

To su osobe koje nas ne vole zbog naših vrlina, već unatoč našim manama. Osobe koje ih mogu trpjeti zbog nas. Kad nam je teško, oni su nam rame za plakanje. Koje bi učinile sve samo da suze u našim očima nestanu i da nam usne razvuku u osmijeh, Osobe koje nam vjeruju kada nas svi sumnjiče, osobe koje su uz nas i kada napravimo velike greške. Osobe koje nam znaju oprostiti. Prijateljstvo ne znači biti smrtno ozbiljan ili tražiti korist od njega već znati glupirati se i smijati koliko god nam nevolje život donese. Najkraće rečeno, pravi prijatelj je osoba koja te prva može nasmijati, a posljednja rasplakati.

Rekla bih zapravo da su prijatelji kao stijene, kao hridi; valovi mogu biti jaki, oluja ih može lomiti o hridi, ali hridi ne može slomiti. Što se dogodi kad valovi udare o stijene? Jednostavno se odbiju. Pjene se, ljute, udaraju jače i jače, no čvrsto i pravo prijateljstvo ništa i nitko ne može nadjačati.

Prave prijatelje je teško pronaći, baš poput bisera u školjci. Ali, priznajte – vrijedni su toga. Svi mi trebamo prijatelje, ali prije svega, moramo i sami biti prijatelj. Pravo prijateljstvo uključuje odanost, pomoć, opraštanje, rame za plakanje, ohrabrenje, suosjećanje, povjerenje, tješjenje i ljubav cijelo vrijeme. Ako želite imati pravog prijatelja, sjetite se nekoga tko danas treba ljubav. Svaka duša koja hoda ovim svijetom ima srce i osjeća je.

Verlinda Dragaj, 2.g

Od djetinjstva ja ne bjež kao drugi...

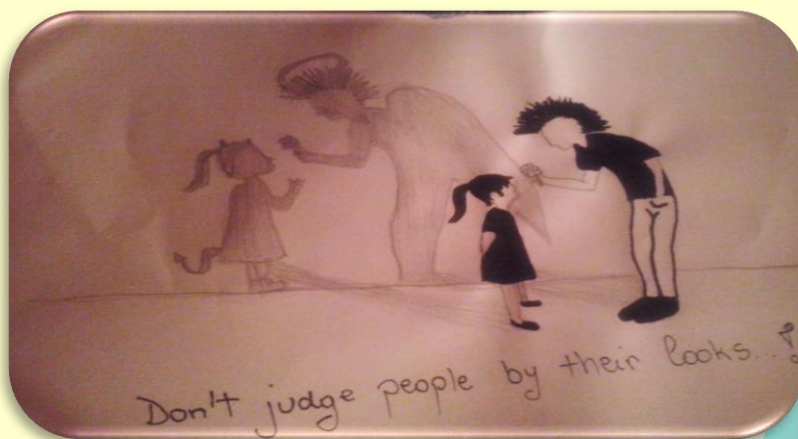

Podružnica Hrvatske udruge školskih knjižničara Brodsko-posavske županije je povodom Međunarodnog mjeseca školskih knjižnica raspisala likovni, literarni i fotografski natječaj za učenike osnovnih i srednjih škola tematskog naziva „Od djetinjstva ja ne bjež kao drugi...“ (E. A. Poe). Natječajem je obilježena 100. godišnjica nastanka romana „Čudnovate zgrade šegrta Hlapića“ i 164. obljetnica smrti Edgara Alana Poea. Želja je bila osvijestiti učenicima prihvaćanje različitosti, međusobnu toleranciju i potrebe drugih. Mjesec listopada je bogat danima koji ukazuju na te

ljudske osobine (Međunarodni dan starijih osoba, Međunarodni dan nenasilja, Međunarodni dan zaštite životinja, Svjetski dan ljudskih naselja, Svjetski dan hrane, Svjetski dan borbe protiv siromaštva i Dan Ujedinjenih naroda) pa upravo oni mogu potaknuti učenike na promišljanje i kreativnost. Natječaj je proveden po prvi puta ove godine u organizaciji predsjednice Podružnice Gabrijele Blekić (dipl. knjižničarka i prof. hrvatskog jezika i književnosti) i tajnice Podružnice Marije Deanković (dipl. knjižničarka i prof. hrvatskog jezika i književnosti). Podjela priznanja, zahvalnica i simboličnih nagrada sudionicima i pobjednicima natječaja održana je 30. listopada u OŠ „Dragutin Tadijanović“ u Slavonskome Brodu. Uspješni su bili i učenici naše Ekonomsko-birotehničke škole. Prvo i drugo mjesto u literarnom dijelu osvojila je Martina Peunić iz 4.c razreda, a treće mjesto u istoj kategoriji pripalo je Eduardu Šajeru iz 2.b razreda. Tea Stojanac odnijela je prvu nagradu u foto-natječaju za fotografiju "Slobodna kao ptica".

**Marija Deanković, prof.
Crteži: Marina Zorić, 3. b**

Beskorisno znanje...

Mariana Marić, 2. g

Na svijetu je skoro 1,2 ljudi neuhranjeno, a isto toliko ima debelih ljudi.

Morčić je vrsta hrvatskog autohtonog pučkog nakita, jedan od najprepoznatljivijih simbola Rijeke, Kvarnera i Hrvatskog primorja. Prvi su nastali u 16. stoljeću.

Prve limenke su proizvedene 1935. godine, a radile su ih pivovare kao „pivo za ponijeti doma“.

Prosječna žena pojede oko 2-3 kg ruža ližući svoje usne tijekom života.

U Dubrovniku je najstariji arboretum u Europi – Arboretum Trsteno, osnovan 1498. godine

Više od polovice površine Kanade prekriveno je šumama.

Polje čaja, Kina

Najveća država? Rusija

Najmanji grad? Hum

Često čitamo horoskop, predviđanja i prognoze koje zaista služe samo u svrhu zabave. Jeste razmišljali o čitanju zanimljivih činjenica o svijetu koji okružuju sve nas? Ako sumnjate da je zabavnije od horoskopa pustite da vas razuvjerim!

Godine 1909. Švedska je osnovala prve nacionalne parkove u Europi. Danas su ti nacionalni parkovi stanište losova, medvjeda i risova.

U Kaliforniji je svim građanima zakonom zajamčeno pravo na izlaganje suncu.

Najmnogoljudnija zemlja? Kina

Najmanja država? Vatikan.

Zabavni kutak 😊😊😊

Priča plavuša prijateljici: 'Razumijem kako roda donosi dijete, ali ne ide mi u glavu kako pauk može odnijeti auto!' 😊

Razvode se Mujo i Fata, i na brakorazvodnoj parnici sudac čita presudu:

- Sud je odlučio Fati dodijeliti alimentaciju u iznosu od 1.000 eura mjesečno.

Mujo se digne i obrati se sucu:

- Suče, ovo je baš lijepo od vas, ako treba, i ja ću dodat' još sto eura... 😊

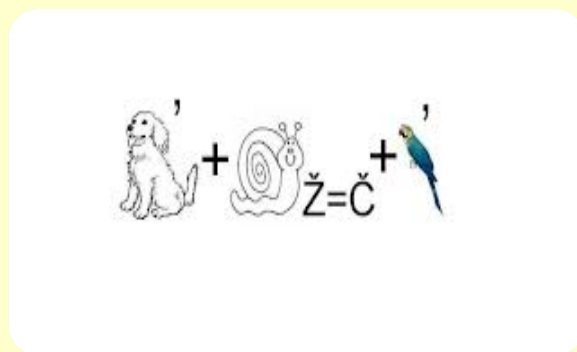
Radili muškarac i žena u prodavaonici i došao pljačkaš, koji je nakon pljačke odlučio ubiti ih kako bi prikrivao dokaze.

Pljačkaš: Koja vam je posljednja želja? Žena: Hoću poslušati Justina Biebera.

Pljačkaš: A tebi? - obrati se muškarcu. Muškarac: Ubij me odmah! 😊

Utrči Haso u kafić: - "Mujo! Netko ti je ukrao auto!"

Mujo: "Jesi li vidio tko je to bio?" Haso: "Ne, ali zapisao sam registraciju." 😊

Magdalena Vlajnić, 3. b

Natjecanja

OPĆEOBRAZOVNI PREDMETI

ŽUPANIJSKA NATJECANJA

Učenik/ca	Razredni odjel	Mentor/ica	Rezultat
LiDraNo 2014.			
Martina Peunić	4. c	Katica Mihaljević, prof.	1 rad (predložen za Državnu smotru)
Katarina Karović	2. c	Katica Mihaljević, prof.	1 rad (predložen za Državnu smotru)
LATINSKI JEZIK			
Marija Bjelan	2. c	Ana Alar Vuković, prof.	11. mjesto
ENGLESKI JEZIK			
Kornelija Martinović	2. b	Vladimira Fišer	3.mjesto
Lora Logarušić	2. b	Vladimira Fišer	3.mjesto
Emanuel Grgurević	2. c	Mirta Kos Kolobarić	4.mjesto
Benjamin Brechelmacher	4. b	Mirta Kos Kolobarić	3.mjesto
Martina Crnobrnja	4. e	Vladimira Fišer	4.mjesto
Dorian Špoljar	4. g	Ivana Opačak	5.mjesto
NJEMAČKI JEZIK			
Ivona Garić	3. e	Anita Maratović Tolić, prof.	2. mjesto
Martina Blažević	4. c	Anita Maratović Tolić, prof.	7. mjesto
POVIJEST			
Domagoj Lačić	1. b	Mato Čaklovac, prof.	5. mjesto
Marko Hrkač	2. g	Mato Čaklovac, prof.	8. mjesto
GEOGRAFIJA			
Zvonimir Matijević	4. b	Nikola Sivrić, prof.	2. mjesto
MEĐUŽUPANIJSKA NATJECANJA			
VJERONAUK – skupno natjecanje			
Doris Ilišević	1. c		
Martina Peunić	4. c		
Lara Grgić	2. d	Marica Begić, prof.	7. mjesto
Anamarija Bilić	2. d		

Natjecanja

STRUKOVNO PODRUČJE

MEĐUŽUPANIJSKA NATJECANJA

MLADI PODUZETNIK – skupno natjecanje

Ivana Andrić			
Josipa Babić	4. b	Tea Janković, prof.	1. mjesto
Josipa Kovačević			(pozvane na Državno natjecanje)

KNJIGOVODSTVO S BILANCIRANJEM

Ivana Andrić	4. b	Mirna Vovk, prof.	2. mjesto
Irena Županić	4. b	Mirna Vovk, prof.	5. mjesto
Dajana Županić	4. b	Mirna Vovk, prof.	6. mjesto

POSLOVNI TAJNIK

Dajana Drmić	3. d	Marina Golenić, prof.	1. mjesto
Ines Rendulić	3. d	Marina Golenić, prof.	2. mjesto
Ana Baričević	3. d	Marina Golenić, prof.	3. mjesto
Iva Hercog	3. d	Marina Golenić, prof.	7. mjesto

GASTRO 2014.

Božica Petrić	4. e	Liljana Sivrić, prof.	3. mjesto
Klara Tuličić	3. e	Ljiljana Sivrić, prof.	3. mjesto
Ivona Garić	3. e	Ljiljana Sivrić, prof.	3. mjesto

SPORTSKA NATJECANJA

Odbojka (M)	10 uć.	Snježana Cindrić, prof.	2. mjesto
Košarka (M)	10 uć.	Zvonimir Majić, prof.	2. mjesto
Mali nogomet (Ž)	9 uć.	Zvonimir Majić, prof.	2. mjesto
Rukomet (Ž)	12. uć.	Vedran Džakula, prof.	2. mjesto
Košarka (Ž)	10 uć.	Snježana Cindrić, prof.	2. mjesto
Kros (M)	4 uć.	Zvonimir Majić	2. mjesto

STRUKOVNO PODRUČJE

DRŽAVNA NATJECANJA

GASTRO 2014.

Klara Tuličić	3. e	Ljiljana Sivrić, prof.	2. mjesto
Ivona Garić	3. e	Ljiljana Sivrić, prof.	9. mjesto

POSLOVNI TAJNIK

Ines Rendulić	3. d	Marina Golenić, prof.	3. mjesto
Dajana Drmić	3. d	Marina Golenić, prof.	6. mjesto

***Jedno od najljepših ljudskih iskustava čovjekova života jest prijateljstvo.
O njemu nalazimo uzvišene misli u mudrim biblijskim izrekama.***

Pravo prijateljstvo uključuje odanost.

*Prijatelj ljubi u svako vrijeme, a u nevolji i bratom postaje.
(Izr 17,17)*

Najbolji prijatelj je Isus.

Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna, što radi gospodar njegov; nego vas nazvah prijateljima, jer vam sve objavih, što sam čuo od Oca svojega. (Iv 15,15)

Izaberite prijatelje koji ljube Boga i imaju čisto srce.

Teži za pravednošću, vjerom, ljubavlju i onim što donosi spasenje, zajedno s onima koji čista srca zazivaju Gospodina! (2 Tim 2,22)

Koje karakteristike vas čine dobrim prijateljem?

Ne činite ništa iz sebičnosti ili tašte slave, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga većim od sebe! Ne gledajte samo na svoju vlastitu korist, nego i na korist drugih! (Fil 2, 3-4)

Ogovaranje može uništiti prijateljstvo.

Himben čovjek zameće svađu i klevetnik razdor među prijatelje. (Izr 16, 28)

Prijatelje treba čuvati.

Vjeran prijatelj pouzdana je zaštita; i tko ga je stekao našao je blago. Pravi je prijatelj balzam života, nalazi ga onaj tko se Gospoda boji. (Sir 6, 14-16)

Pravi prijatelj će biti iskren prema tebi čak i kad je to bolno.

Čestiti su udarci prijateljevi, a lažni poljupci neprijateljevi. (Izr 27, 6)